

ju psches togo swetego Ducha do naschych hutschobow (Rom. 5, 5). Wona jo jaden plod teje wery, kotaraž psches tu luboscž se sjawijo a ju hugbajo. Dočulaž něto nicht Boga lubowasch namožo, kotaryž s Božego słowa nějo husnał, až won scheje nascheje lubosczi dostojny jo, ga dejmy Bože słowo pilne słyschasch a hobmysliš, a togo swetego Ducha pschobŕiš, aby won naschu hutschobu stejju Božejju luboscžu fšchěl napolniš, pscheto mimo teje sameje lubosczi namožomy tudy pschawne gluzne daniž niinerne sbožne byš.

Wy, kenž Boga lubujoscho, ale nad tym se hobtužyjoscho, až jogo tač namožoscho lubowasch, ako Boža kaš jo požeda: zhnjšcho, zož wam psches Božu gnadu možno jo, a lubujoscho Boga mimo pschisłodnikojstwa, s tym statkom a stejju wernoscžu, a roscžo a pschiberajšcho we takej lubosczi! Zož waschej lubosczi potom hischeži brachujo, to dej wam wot Jesuŕoweje lubosczi pschidane hordowasch, kotaryž ŕwojogo Wofchza lubował a tač zhněl jo, ako ten Wofchz jomu jo pschikasał (Jan. 14, 31). Dočulaž wy Boga lubujoscho, ga zo won smilnosč nad wami zhníš (2. Mos. 20, 6), wono deje wam ŕchylne wězy f lěpschemu ŕlužyš; jo žedno wočo nějo wizelo, a hucho nějo słyschalo, a do złowezneje hutschoby nějo pschischło, zož Bog jo pschigotował tym jogo lubujuzym (1. Cor. 2, 9).

Boža ŕlodka luboscž, Boža hutschoba
 Schegnij f něbju gorej moje mysleńa,
 How se dŕy jan rońe, jo jan potajmnosč,
 Tschuchke požedańe, torěne a słoscž.

D ty zŕste žredko, studna bogata,
 Daj, až stawne pyta ŕchi ta hutschoba;